

Innhold

BERGENS TOMLERER v/Jan Heldal N.....	0
MEFIKKER+DIV v/ Hans Ove Christiansen DK.....	1
STRUKTURDUER v/Terje Ree N.....	2
NORSK PETENT MEFIKK v/Ole Kjell Løvås N.....	3
DIVERSE RASER v/ Bjørn Carlo Andersen N.....	3
ENGELSK MODENA v/Clay Rogers UK.....	4
REISERAPPORT v/ Scott Sharp, Skottland.....	6
NORSK TOMLER v/Rainer Dammers, DE.....	8

Dommerkritikker fra Landsutstillingen 2019 Sola

FARGEDUER

v/ Svein Harald Vikse N

En stor takk til arrangøren SJRF for nok en vellykket utstilling på Airporthotellet. Som tilreisende kan vi ikke ha det bedre. Jeg var bedt om å bedømme Fargeduene. Desverre var det ikke mange av dem.

STÆRDUER.

Det er mange år siden jeg sist så Stærduer på en norsk utstilling.

Gjennomgående gode duer med meget god farge. Månetegningen ønskes mer avgrenset med jevn sølvfarge uten innslag av sort. Tegningen kan nok pyntes.

Båndene ønskes jevnere.

Av natur er de veldig sky, - for å "vise seg" for dommeren må de burtrenes. Da kan det fort komme ett poeng ekstra.

NURNBERG SVALER.

Kun 2 stk – meget god farge, tegning og fotbefjæring. Skulle ønske mer bredde og kraft, de blir for smale og lange.

ISDUER.

Gode i type og størrelse men mangler noe i fotbefjæring. Isfargen er kardinalpunktet. De skal ha en klar, ren farge fra nebbrot til og med kilen når man ser dem under. Snur man duen og holder i nebbet skal fargen være klar og isfarget helt bak til kilens slutt. På de utstilte var der 3 farger, kilen var bortimot hvit. En altfor lys underfarge påvirker også sømtegnning på båndene og ved en eventuell skjelltegnning.

Sømtegnningen blir for lys og man mister den fine kontrasten mellom isfargen og den mørke sømtegnningen. Det er denne kontrasten som "gjør Isduen.

BERGENS TOMLERER

v/Jan Heldal N

Dette var etter dommerns syn den mest rasetypiske BT på Landsutstillingen 2019. Utstiller: Magne Sætersdal.

Duen hadde en kraftig, vannrett og lav figur. Fint nebb, pent rundet hode og den hadde lav stilling. Legg merke til at "lårene" eller det som egentlig er leggbenet (Tibia) er skjult av kroppsbeffjæringen. Dette er med til å gi den ønskede, lave stillingen. Punkter som kan forbedres er renere iris, bedre samlet hale og kortere figur.

Over, et 15 år gammelt bilde av en vinner-due. Iris og haleparti ser ut til å være bedre, mens hode og nebb er mer tiltalende på 2019 vinneren.

Den blå som var utstilt viser "lår", til gjengjeld har den en samlet hale. Her er iris renere, men den store pupillen er arvelig. Mye tyder på at det kan være gunstig å sette denne sammen med en god hvit for i beste fall å forbedre begge varianter?

De sorte og de røde var stort sett utypske, men noen hadde vannrett holdning og flere hadde fin iris. Min antagelse er at veien å gå er via noen av de beste hvite.

Nøkkelen er å ta mange unger og så sortere hardt. Med et slikt utgangspunkt kan en med litt hell allerede etter et par generasjoner produsere dyr med god type.

De prosjektene som nå har startet i Bergensområdet er bade oppmuntrende og spennende. Dersom rasen skal bevares kan den nye given ha kommet i siste liten, men med litt tålmodighet bør det kunne lykkes og kan hende får rasen en ny "vår".

Rykket sier at Jan Skipstad i SJRF har fått gnisten igjen og det er ikke umulig at det der nede går dyr som kan hjelpe prosjektet i Bergen?

Under: Rød og sort utstilt av Team Vest Drotningvik/Larsen. Store sokker og noen andre godt synlige egenskaper røper at det er gener fra andre raser inne i bildet.

Uansett er dette et spennende og inspirerende prosjekt som kan gi Bergens Tomleren et gledelig løft.

MEFIKKER+DIV

v/ Hans Ove Christiansen DK

Det var igen i år en fornøylelse at gæste den norske landsudstilling. Det er Europas bedste udstillingsforhold. Tænk engang at gå direkte fra ens værelse til hotellets (et firestjernet hotel) store

flotte sal, hvor duerne var samlet. For ikke at tale om maden og de lækre værelser. Ud over de fantastiske lækre retter både ved morgenbordet, middagsbordet og aftensbordet, var der hele dagen fri adgang til softice, popcorn, vand, kaffe+kage og fugt. Ønskede man ikke at gå på værelset under korte pauser, var der i hele hotelområdet behagelige lænestole og andre stole til at slappe af i.

Men det var naturligvis duerne alle var samlet om. Min opgave var at dømme mæfikker og danske tumlinger. Gl. Tyske Mæfikker: 3 stk. røde af god kvalitet. Den første i kat.nr. 69 var et super dyr, men lidt svag i kryds, så derfor "kun" 96 p. Italienske Mæfikker: 8 stk. Generelt stod de lidt for opret og var lidt for lange i figur. Men den største udfordring er manglende pandefylde, her havde næsten alle et problem. Men jeg valgte at give en ung 0,1 97 p. Den var meget fin i figur og havde den rigtige stilling.

Hamburg Sticken.

1 stk. som var meget typisk, men med åben ryg og dårlig vingeføring kunne den "kun" opnå 94 p. Afrikansk Mæfik. 7 stk. hvide. Her er europæisk topklasse. Jeg vil påstå, at havde de stået på den nylig afholdte europaudstilling for Mæfikker ville de stå som vindere. 2 x 97 p og 1 x 96 taler sit tydelige sprog. Tysk Skjoldmæfik.

3 stk. sorte. Det er noget af det bedste, jeg har set i Norge. Alle stod med en rigtig god næbindbygning. De var alle lidt lange i figur. Her er en udfordring.

Gl. Orientalisk Mæfik: 8 stk. Jeg havde ventet at se nogle flere. De er jo blevet vældig populære i de senere år over hele Europa. Men de udstillede dyr var alle typiske for racen. Der var små ønsker som: kortere i haleparti, bedre kap. En eldre 0,1 toppede med 97 p. Den sortlacerede og den blåskæltegnede kunne ønskes renere i vingeskjold.

Danske Tumlinger: 29 stk. De hvide var gode i næb og øjenrande, men de fleste stod for vandrette og urolige.

Flere med urene iris. En fin ung 0,1 opnåede 96 p. De sorte havde god længde på hals og ben. Tilfredsstillende stilling. Men de fleste mangler fylde i forhoved, men også her lidt urolige dyr. Den bedste danske tumling fandt jeg her. Den opnåede 96 point. De 2 gule kunne ønskes bedre i fjerlaget. De havde også for svage hoveder og næb.

2 sorte skader var for ringe en repræsentant for racen. Den første blå havde fejl på næbfarven, derfor 92 p. Den næste blå var fin i farve og tegning, men stod for vandret. De røde (7 stk.) var alle fine i farven, havde gode næb og øjenrandsfarve. Desværre stod næsten alle med en dårlig tegning. Brysttegningen går for langt ned, og dermed bliver undervingen også farvet, hvilket hørere til fejl. Konditionsmessigt kunne jeg ønske mig dem lidt bedre. De 4 gule havde samme problem med tegningen som de røde. De fleste var også lidt lange i figur. Farven var god på dem alle, det var næbbene også.

Gl. Danske tumlinger. Her var store tegningsproblemer.

Bedømmelsen var om fredagen.

Om lørdagen var der mulighed for at høre et foredrag af dyrlæge Nils Reither. Det var interessant for mig, og man får altid noget med hjem, når man hører sådan en kapacitet på området.

STRUKTURDUER v/Terje Ree N

Vi som arrangerede utstillingen var nok litt skuffet over at det bare var utstillt 460 duer. Mye av årsaken til dette var trolig frykten for ungesyken som desverre nå har bredt seg. Men ellers var det en fin og vellykket utstilling ut fra tilbakemeldinger som har komt.

I gruppen strukturduer var det i år utstillt 16 kinesere.

Først i rekken stod en hvit ung hun. Ønske om bredere figur gjorde at duen også virket litt lang. Delelinje kunne vært bedre og underpute fyldigere.

Neste var en dunfarget ung han. Dun er ikke anerkjent farge i kineser. Duen var ellers alt for smal og lang i figuren.

Deretter kom 1 blå med bånd og 4 blå ternet. Gjennomgående fin type og figur, korte og brede. Små ønsker til flipper og delelinje. Puter og slør generelt i orden. Ung ternet hunn best med 96p der det kun manglet litt i overgang flipper-manke.

2 gule var utypiske med lang figur. Også problemer med vingeføring. Flipper og lårduker i orden.

1 perlet eldre han med fin type og figur. Puter, slør og lårdusker i orden. Delelinje kunne vært tettere og manke jevnere.

2 rødternet med god figur og type, korte og brede. Fine puter, slør og flipper. Ung han hadde de meste i orden men kunne vært jevnere i manke. 96p Champion og gruppevinner.

Til slutt 4 vinget i sort, rød og gulbåndet. Generelt noe smale i bryst. Ønske om fyldigere puter. Eldre rødvinget hunn skilte seg ut med god figur og type. Også puter, skillelinje og lårdusker i orden.

Kun ønske om sterkere flipper.

96p og Champion.

NORSK PETENT MEFIKK

v/Ole Kjell Løvås N

Det var påmeldt 45 Peteter fordelt på 7 farger.

Selv om det ikke var rekordmange duer, så var kvaliteten rekordhøy.

Det jobbes godt med rasen for tiden, og det er flott å se resultatet.

Hvite var første farge. Her viste Sturle Assersen to unge hanner av meget god kvalitet. Den ene hadde meget god figur og stilling, manglet bare litt mer panne for å gå helt til topps. Den andre hadde mer pannefyll, men kunne vært bitte litt kortere i figur 96p til begge.

Røde var som vanlig den største fargen, og her fant jeg den beste Norske Petenten som jeg har sett. Ung han 97 p og vinner av Norsk Petent. Oppdretteren var Ole Gunnar Torp. Gratulerer.

Jeg vil også gratulere Chris A Midbrød med gull på beste trio utstilt av junior, på hele Landsutstillingen. Trioen bestod av 2 hanner 96p, og 1 hunn 95p i rødt. Dette lover godt for framtiden.

Chris stilte også to gule. Bur nr 134 hadde best type og stilling, men dessverre litt tegningsfeil. Kronen kunne også vært mer fjærrik på de gule. Blant de blå var det en god eldre hunn 95 p, fra Sturle Assersen. Det største ønsket blant de blå var bedre stilling.

Sturle stilte også en enkelt Blåternet stilig hann som kunne vært kortere. 95 p til denne.

En gulacert eldre hunn, med god figur. Ønsker om bedre stilling og tydeligere lacering 94p

Helt til slutt stod en pen nyhet. Ung Perleblå hann, fra Ole Gunnar. Den var perfekt på kardinalpunktene, stilling og krone. Kun et ønske om mer kraftigere figur. 96 p til denne.

Dette var mitt syn på Petentene på Landsutstillingen på Sola. Jeg gleder meg til å treffe dere og duene deres igjen.

DIVERSE RASER

v/ Bjørn Carlo Andersen N

Inntrykk fra Landsutstillingen 2019.

Igjen var vi samlet på Quality, Sola, og igjen hadde Bentsen og co. lagt alt til rette for oss sammen med Geir Rune i disse fremragende omgivelsene. Bare synd at ikke enda flere av våre folk fra diverse områder dukket opp. Noen bedre plass til vårt arrangement finnes ikke. Og bare det å kunne gå innendørs hele helgen er jo storartet, selv om vi blir fryktelig bortskjemte på denne måten.

Så noen ord om de rasene jeg dømte denne gang. Jeg startet med en meget god samling Carrier, 4 dyr uten det helt store toppdyret, men en eldre hu fortjente 96 poeng, litt mer strekk på denne, så hadde Championatet vært der, alle hadde gode vorter etc., men mankerer litt mer strekk, savnet den god som stod på Høstutstillingen. Men pass på så ikke de blir for åpne i nebbet! Og så var det dette med minimum 5 duer i rasen for å bli beste i gruppen da!

2 hvite Indianere var lovende ungdom uten å få de høye poeng, men på sikt mener jeg de har mye å gå på.

Polsk Langnebbet Tomler har vi ikke sett på mange år, og det var en flott samling vi fikk se. En Isfarget uten bånd ble best på 95 poeng, men også en Isfarget med bånd bar meget god. En Isfarget uten bånd med hvit hale skulle det være var den klart beste, men dessverre hadde den fargede fjær i halen, halen skal kun ha en farge i halen. Men alle var gode typer i figur og hodeform. 2 blå Wienere mankerer litt i strekk og holdning, og disse har vi sett bedre tidligere, men håper ikke rasen er i ferd

med å forsvinne helt! De var jo vanligvis utstilt mange av tidligere.

5 Märkiske Skader var en pen samling, med en sort eldre han på 96 og Champion. Men også 2 røde var gode dyr, men manker litt i hode, krone og nebbfasong. Se også etter at de ikke blir for uregelmessig i ryggtegningen slik som på den andre sorte.

1 blå Limerick Tomler fikk 95, men den manker litt i hodet, og kunne gjerne hatt klarere øyne.

Så var det til slutt Tysk Nonne, og her stod det 2 meget gode sorte som dessverre hadde fargede fjær ved beina, der det er hvit farge, skal det bare være hvite fjær, men litt pynting her som jeg sa til eieren, så hjelper det neste gang. Best ble da en rød ung han på 95 poeng. Tegningen på de blå må ikke li slik at det blir for få fargede slagfjær, minimum 7! For øvrig ønsket jeg bedre hodemasse og ikke så spisse i fronten på både de blå, den gule og den andre rød. Men en god samling var det tross alt.

Til slutt er det bare igjen å takke arrangørene og alle andre gode duevenner for en flott helt, og igjen var vi østfra meget heldig med kjøreforholdene heldigvis. Og selvfølgelig en stor takk til mitt reisefølge Tone og Ole Gunnar som begge hjalp til med å holde humøret på topp begge veier.

ENGELSK MODENA v/Clay Rogers UK

Etter en lang biltur til Gatwick flyplassen var turen til Stavanger avslappende. Der ble jeg møtt av Ole Kjell Løvås som transporterte meg til Quality Airport Hotel der utstillingen ble avholdt..

Dette er et ganske uvanlig og trivelig sted for et slikt arrangement. Selve utstillingen holdes i hotellets første etasje. Dette var andre gangen jeg var her, og som tidligere var dette en fornøyelse. Det var ikke så mange nye ansikter og jeg følte det

litt som å "komme hjem". Som vanlig var det mange diskusjoner og munter spøk.

Antallet utstilte duer var lavere enn vanlig, noe jeg ble fortalt skyldtes et utbrudd av "ungduesyke". Dette gikk ikke på bekostning av kvalitet da det var utstilt mange dyr av høy kvalitet. Modena seksjonen hadde noen supre representanter som jeg skulle vurdere. Den første jeg kom til var en hvit hunn som fikk 97 og tilhørte Bjørn Olsen. Denne hunnen hadde perfekt holdning og viste seg konstant i de tre dagene jeg var der. Hun ble beste "motsatte kjønn" (Best opposite sex). Det var en ung due som kunne hatt mer masse foran og under vingeknoken. Jeg tror hun vil utvikle seg her når hun får mer tid til å utvikle seg. Spesielt likte jeg hennes faste fjørslag.

De røde ensfargete hadde flere virkelig pene eksemplarer med en eldre hunn fra Bjørn Olsen som fikk 96 poeng. Noen hvite fjær ved nebbroten forstyrret helhetsinntrykket av duen noe.

De sorte var en interessant gruppe blandt annet med noen fantastiske avlsduer, spesielt i eldre hunner. Jeg fant også en virkelig fin ung hann som utmerket seg. Han hadde flott holdning, god masse, rette ben med korrekt lengde, korte fine slagfjær og fast fjærdrakt. Det var også godt å se at den var uten "kinnskjegg" og struktur i området rundt hode og hals. Duen var utstilt av Jan Heldal,

97 poeng og ble beste Modena.

I gazzi var det ikke mange utstilte, men likevel 2x97 og 1x96. En ung bronse tri hann hadde uvanlig fin farge og tegning i kombinasjon med flott type som ga 97 poeng.

De blå og bronse tri hadde flere virkelig gode dyr og med en ung, bronse tri hann fra Jan Heldal som utmerket seg med god type. Fargen var imidlertid ikke god nok og den fikk respektable 96 poeng.. Der var to virkelig pene unge bronse tri hunner som begge fikk 95. Disse to hadde det jeg vil betegne som "ekstrem type". De hadde flott holdning/balanse, var ultra kort i slagfjær og hale og var meget kort i kropp.

Der var også en fin bronse hamret sort fra Bjørn Olsen som fikk 96 poeng. Han var meget god i type og farge, men kunne ha mer masse for en hann.

En ung Opal gazzi hann utmerket seg – en virkelig kvalitetsdue som bare skulle vært litt kortere i kroppen. Behovet for kortere kropp ble fremhevet fordi han i følgende bur hadde mitt neste store funn, en opal gazzi eldre hann. Denne var full av kvalitet og substans. Denne duen vil være en hjørnesten i enhver bestand med kvalitet både i avl og utstilling. Alle duene jeg har nevnt i gazzi-seksjonen tilhørte Jan Heldal.

Jeg hadde virkelig stor glede av utstillingen og hadde inntrykk av at det også gjaldt de andre deltagerne. Mellom alle de gode måltidene var det rikelig med tid til å slappe av og å diskutere Modena på utstillingen og i sin alminnelighet. Finalen var lørdag kveld med premieutdeling og middag. Nordmennene vet virkelig hvordan en slik utstilling skal arrangeres. Takk kamerater, dere tok godt vare på meg, men nå når jeg er hjemme igjen er det nødvendig med streng diet etter alle godsakene.

Det beste med å se alle disse flotte Modenaene på utstillingen er vissheten om at de snart skal være del av en forhåpentligvis vellykket avls-sesong som nå begynner

REISERAPPORT

v/ Scott Sharp, Skottland.

Oversatt av JanH

Jeg ble svært glad da invitasjonen kom til å dømme på Landutstillingen i Stavanger.

Ole Kjell Løvås hentet meg på flyplassen og kjørte meg til det gode hotellet der utstillingen ble avholdt. Med inngangen til utstillingen like nedenfor resepsjonen og med tepper på gulvet var dette et perfekt oppsett for en dueutstilling.

Så til duene der jeg startet med 4 Long Faced Tomlere som var lik i type, hadde fin størrelse og var i god kondisjon. Dessverre var alle "down-faced" (feil nebbvinkel, den skal være vannrett, se bildet. Oversetters anmerkning).

4 Brünnerer i meget god kvalitet med en hvit på 97 poeng. Denne hunnen viste seg hver gang jeg kom i nærheten og hadde et utmerket, rundt pust og gode ben. En virkelig pen rød hunn fikk 96. Riktig god farge, slank kropp og fint "pust". De andre to ville ikke vise seg under bedømmelsen og en var noe for bred i benstillingen. Denne gode gruppen tilhørte William Midteide.

De 13 Amsterdam Kroppertene var også en god gruppe der omtrent halvparten var hvite. Den hvite jeg hadde som favoritt var dessverre ikke helt i utstillingskondisjon og ble derfor ikke vinner. Der var likevel en annen virkelig fin hvit som fikk 97. Den hadde fint pust og flott fremtreden som jeg antar skyldes god burtrening av utstiller Jens Dahl.

Blandt de fargete fikk en flott silver hunn 97, også denne tilhørte Jens Dahl. Hun hadde fin type og viste seg hele tiden. Noen av duene hadde skjevt pust, men stort sett var kvaliteten svært god og jeg var imponert.

De rundt 30 Norwich Kroppertene var hovedsaklig i blå og sort med noen få i brunt. Lars Erik Bentzen fortjener gratulasjoner for å stille med en så stor og flott flokk pustere. Et par av de sorte ble trukket for manglende tegning, men de beste hadde fin mettete farge og gode pust. Det gledet meg at alle hadde gode øyne. En hann fikk 97 og flere hunner fikk 96 poeng. Dagen etter bedømmelsen viste en av hunnene seg fra en helt annen side. Dette skjer ofte når jeg dømmer Norwich. Dersom den hadde vist seg slik under bedømmelsen ville den fått 97 poeng i stedet for de 96 jeg ga henne. Det var en flott hunn med et rundt og velformet pust.

De blå var også gode med noen virkelig fine dyr inne i mellom. Noen hadde fått høyere bedømmelse dersom tegningen hadde vært bedre. En hann fikk 97 og et par hunner 96 poeng. Generelt var typen godt over gjennomsnittet og jeg er sikker på at Lars Erik vil avle noen virkelige toppdyr etter disse.

Noen brune viste seg ikke fra sin beste side og en brunternet, selv om den hadde god størrelse på pustet, var litt for kraftige i kroppen. Satt sammen med slankere hunner jeg så her burde det kunne bli fine unger.

Jeg må nevne at maten på hotellet var av første klasse og at medaljen jeg fikk av NPA presidenten Hans Petter Nernes vil bli et kjært minne om en flott helg.

Vennligheten og den fine stemningen gjorde at jeg følte meg virkelig velkommen til en opplevelse jeg ikke vil glemme.

NORSK TOMLER

v/Rainer Dammers, DE

Jeg ble i januar 2019 nok en gang invitert til Sola for å dømme Norsk Tomler.

Utstillingen på Sola Air Port hotell var fortreffelig. Alt var prima bortsett fra lysforholdene.

Det varme gule lyset fra salen gjorde det vanskelig å bedømme øyenfargen på duene.

Desverre var det færre Norske Tomlere på utstillingen enn ventet, det henger vel sammen med "ungduesyken", som også Norge er blitt rammet av.

Det begynte med den hvite NT, denne gangen var det 21 stk. Alle fremstod med god kroppsform, men dessverre var det vanskelig å håndtere duene i burene grunnet for lite burtrening. De var ikke fortrolige med hånden som ville gripe dem...

De var jevnt over for høyreiste, kun den siste duen skilte seg ut, her likte jeg hodet. For mange kunne kronen vært båret høyere. Den første viste et særs kraftig nebb. Nr 7 var en ungdue med en nokså "dukkeaktig" kropp. Den hadde det korteste bakparti som jeg til nå har sett. For å belønne denne gav jeg ham høyeste poeng, selv om han kunne hatt et mer fyldig brystparti. Med den følgende eldre duen var det motsatt, med et kraftig hode, med et noe langt bakparti. Videre utmerket noen eldre duer seg, den ene med et godt hode og et ikke for sterkt senket nebb. Den andre fremstod med en annen type, med kraftig senket og kraftig nebb. Av de 7 unge hunnene likte jeg bare to. De fleste var for spisse og for noen var pussingen av kronen uprofesjonelt gjort...

Jeg fant at due nr.15 var særs fin. Nr. 18 hadde en prima hode og et meget kraftig undernebb. Det meget kraftige nebbet og de kraftige nebbvortene er sers bra for oppdrettet, men virker noe uharmonisk. Jeg likte godt den ene av de to gamle hunnene.

Jeg var litt skuffet over de fleste svarte, med mørke og ustelte nebb hører de ikke hjemme i et utstillingsbur.

Av de eldre var den første ikke dårlig, men nokså ustelt. Den andre, en meget rasetypisk femåring, kunne til slutt bli valgt ut. De unge hunnduene var gjennomsnittlig av prima type.

Duen i nr. 25 hadde også fine sokker, men dårlig ryggparti. En annen hadde sogar hengende vinger. Den gamle i bur nr. 31 var typemessig svært god, men for grå i fargen og den viste en raseutypisk øyenrand. den aller siste presenterte seg nydelig med en flott kroppsholdning og et påfallende lyst nebb. Den ikke helt korrekte kronen, var til hinder for høyeste poeng.

Nå det gjelder de røde og gule var det tydelige fremskritt å bemerke. Den tidligere katastrofale ryggbefjæringen viste seg, i det minste hos toppdyrene, å være ordnet. Som Gunnar så tydelig sa: Jeg har i over 10 år utsortert med henblikk på dette og har sikkert hatt over 1000 stk. i avl. Det kaller jeg å være hardnakket og målbevisst. Bare 6 røde er riktig nok få, men kvaliteten overbeviste. Ved den første ungdue var kronen noe dyptliggende og ryggbefjæringen ikke god. Den neste skulle vært kraftigere i fargene. Så kom utstillingens "hammer" frem med 97p. til Gunnar. Den ble kåret til "Best In Show" Åpenbart håndterer Gunnar duene mye siden de presenterer seg svært rolig. Med en super dyp-rød farge kunne en eldre hunn begeistre. Desverre var ryggstykket ikke optimalt. Også med de 7 gule var Gunnar på sporet. Med en, som nesten var jevnbyrdig med Championduen, nådde han nok en gang 97p. Den røde samboeren i buret var noe fyldigere i pannen. Den gule i nr. 39 kunne vært noe fyldigere i fargen. I nr. 44 står en eldre

due med en god krone og med de beste øynene av alle, men ryggpartiet... Med de blå og de "fahlen" røde har det i hvert fall blitt kvalitetsmessige forbedringer, men med øyenfarge må det gjøres grundige forbedringer. Med tanke på rasepreget har dette nå blitt flotte NT. De fleste er typemessig gode, hoder med gode panner, kraftige nebb og gode sokker. Bortsett fra et dyr, tilhører alle de førnevnte fargeslagene til de med 95p og mer

Ole Kjell...

Av blå med bånd deltok 9 dyr. Flere skulle vært mer lukket i ryggen og de hadde problemer med tettere vinger, men den første var ganske god. Hunnen i nr. 50 hadde god type men kronene skulle vært bedre. Noe forstyrrende var at de blå skulle vært renere i fargen. I nr. 51 og 52 kunne jeg velge ut to ganske gode hunner med kraftige nebb. Den i nr. 53 hadde en prima holdning. Også 54 var sers god, men bedre krone var ønskelig. En eldre blek-blå hunn hadde også rasetypiske fordeler

(97p). De følgende blekblå spottete kunne ikke holde følge, bedre krone er ønskelig. Den første blek-røde var noe spiss. Den neste fremstod i buret som, for denne fargetype, med godt hode og kropp. Plassering av vingene kunne vært bedre. 1,1 blekgule hadde en god kroppsholdning, men de var noe lange. 0,1 manglet nebbsubstans. Av de tre tigreter hadde bare den første en ganske god fargefordeling.

Alle har en vei å gå i arbeidet med gode NT, ikke minst med tanke på hodene. Muligens kan man etter hvert oppnå noe med de sorte. Ved å gå veien om hvit, oppnår man, etter min mening ikke noe, da mister man en del hva farge angår.

Det var igjen trivelig på Sola. Jeg takker for gjestfriheten og kommer gjerne igjen når det ellers kan passe.

Rainer Dammers

Oversatt fra tysk av Paul Scholz